

DE STER

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Eere zij God in de hoogste hemelen!
Vrede op Aardel in de Menschen welbehagen!

15 DECEMBER 1931

No. 24

36e JAARGANG

DE GROOTE KINDERVRIEND.

„Laat de kinderkens tot Mij komen.”

DE HOOFDFIGUUR.

Wij kennen allen de prachtige voorstelling van het laatste avondmaal des Heeren door Leonardo da Vinci¹⁾. Men vindt het in allerlei grootte en gedaante, gekleurd en ongekleurd, in de hutten der armen zoowel als in paleizen, ja zelfs tot op tabaksdoozen toe, door een slordige hand grof weergegeven.

Wij zien dwars voor ons een tafel, waarover een servet hangt, keurig uitgespreid en waarvan de vouwen nog zichtbaar zijn, als had een Hollandsche huismoeder het zoeven uit haar linnenkast gehaald; aan de beide hoeken is het in een knoop opgebonden. Op de tafel liggen kleine brooden en staan glazen, borden enz. en recht tegenover ons zit Jezus, het hoofd een weinig naar zijn linkerzijde overgebogen, de oogen neergeslagen, de handen over de tafel uitgespreid, de linkerhand open, de rechter half gesloten. Aan weerszijden staan of zitten zes apostelen in groepen van drie afgebeeld, druk in gesprek, want het oogenblik is juist dat, waarop de Heer zegt; „voorwaar, zeg ik u, één van u zal mij verraden”. Elke groep heeft een bizonderen stand en er zou nog heel wat op te merken zijn over de levendige houding, waarin de discipelen zich vertoonen. Men ziet aanstonds, dat allen heftig bewogen zijn. De een staat op en rust met de handen op de tafel, de tweede slaat de handen in de hoogte; een ander spreidt zijn armen uit, alsof hij zeide; „ik ben het niet;” ginds staat er een vlak bij den Heer en houdt den vinger in de hoogte, terwijl alles aan hem te kennen geeft, „ben ik het, Heer?” Kortom men kan stuk voor stuk al de apostelen gadeslaan en men krijgt van ieder een anderen indruk. Achter des Heeren beeld ziet men een open deur en twee vensters, die het uitzicht geven op Jeruzalem.

Maar wie is Judas?

Gij zult een weinig naar hem moeten zoeken en ik geloof haast, dat gij eerst zult meenen hem te vinden in den man, die half achter Jezus staat, met den vinger omhoog gestoken. Toch vergist gij u. Judas is bijna niet te zien; ik zal hem u wijzen. Rechts van Jezus zit Johannes, naast Johannes Judas, maar Judas wordt bijna op zijde geduwd door Petrus. Petrus toch is opgestaan en achter Judas om buigt hij sterk voorover, zoodat hij met zijn gelaat aan Johannes' oor komt. Petrus heeft in zijn rechterhand een kort zwaard en drukt met zijn rechterarm tegen Judas' rug; met de linkerhand wijst hij, vóór Johannes heen, op Christus. Judas wordt daardoor tegen de tafel gedrukt en ziet half om, terwijl hij met zijn rechterelleboog het zoutvat omwerpt, volgens het volksgeloof, dat hierin een bewijs ziet van twist, omdat zout een teeken van vriendschap en gastvrijheid is. Judas heeft in zijn rechterhand een kleine geldbeurs, die op de tafel rust; men ziet zijn gelaat op

¹⁾ 1452—1519.

zijde en de linkerhand grijpt over de tafel met een krampachtige beweging.

Vol leven en beweging is dit kleine tafereel en de heftigheid van Petrus komt nog meer uit tegenover de kalmte van Johannes, die met de handen gevouwen het hoofd op zijde wendt, naar Petrus henen. Dit schilderstuk was oorspronkelijk bestemd voor de eetzaal in een klooster te Milaan.

Doch thans komen wij tot het verhaal; een legende kan men het noemen, of een volksverhaal, dat — zooals alle volksverhalen — nog al eens fouten maakt, maar waarin een schoone be-teekenis ligt.

Het luidt aldus:

Leonardo da Vinci was zeer groot aan het hof van den hertog van Milaan. De hertog hield hem in hooge eere en dweept zóo met den schilder dat hij alle gelegenheden te baat nam, om diens lof uit te bazuinen. Nu was er aan zijn hof een geestelijke, die ook nog al werk maakte van de schilderkunst en die deze loftuigingen niet verduren kon. Hij deed alles wat hij kon, om Da Vinci in het oog van den hertog te verkleinen. Eens, dat de hertog weer druk bezig was zijn beschermeling in de hoogte te steken en vooral diens ijver en vlugheid prees, daar hij in drie dagen dit schilderij hier, in een week dat schilderij daar zou gemaakt hebben, viel het den jaloerschen man op eens in de gedachte, Leonardo een strik te spannen. Hij ging een weddenschap aan met den hertog, dat Leonardo niet in staat zou zijn, in veertien dagen een grootsch ontwerp van *Het laatste avondmaal des Heeren* op karton te brengen, althans wanneer de hertog de grootte er van bepaalde en het behoorlijk zou afgewerkt zijn. De hertog nam de weddenschap aan en zoodra hij Da Vinci bij zich ontboden had, deed hij dezen den voorslag. De schilder begreep terstond, uit welken hoek de wind woei, en dat zijn jaloersche vijand hem wilde verlagen in het oog van zijn begunstiger. Tot het uiterste geprikkeld, gaf hij onmiddellijk ten antwoord: „over veertien dagen verzoek ik uwe hoogheid op mijn werkplaats; het stuk zal gereed zijn.”

Nauwelijks echter had hij dit woord uitgesproken en was hij huiswaarts gegaan, of hij gevoelde wel eenig berouw over zijn overhaast besluit. Zou hij zijn goeden naam, zijn roem, zóo in de waagschaal zetten voor een gril? Mocht hij er de kunst aan wagen? Wie kon hem verzekeren, dat zulk een grootsch onderwerp binnen veertien dagen in zijn ziel gerijpt zou zijn? Wellicht zou hij iets moeten leveren, dat middelmatig of beneden het middelmatige bleef en hem zelve niet voldoen kon, al mochten anderen het bewonderen.

Doch... de belofte was gegeven en hij toog aan den arbeid. Den ganschen dag bracht hij in gepeinzen door, allerlei plannen vlogen hem door het brein. Hoe zou hij het tafereel nemen? Welk oogenblik zou hij kiezen? Het avondmaal zelf, de uitdeeling

van brood en beker, of de afscheidsredenen, of het wegzenden van Judas, of de voetwassching? Nu eens het eene, dan weer het andere scheen hem het beste, doch hij kon zijn geest niet bepalen. De nacht viel in en hij had nog niets ontworpen, geen lijn op het papier gezet. Hij hoopte uitkomst van een gerusten slaap en zette de zorg zooveel mogelijk van zich af; doch vergeefs, zijn slaap was onrustig en gejaagd.

In het midden van den nacht viel hij in een sluimering en zie, daar kwam hem een droombeeld voor: Een engel stond voor hem en zeide: „Leonardo Leonardo! gij zijt hoogst onvoorzichtig geweest en hebt een belofte gedaan, die gij voor niemand verantwoord kunt. Mocht gij schoone talenten, u geschenken, zoo op het spel zetten, mocht gij God verzoeken, en dat bij zulk een onderwerp? Doch ik zal u die zonde vergeven, mits gij mij gehoorzaamheid belooft, opdat uw schilderstuk niet tot uw verheerlijking, maar tot Gods eere zij.”

„Ik belooft het u, Heer!” riep Leonardo uit en heete tranen van berouw rolden hem langs de wangen.

„Versta mij wel”, hernam de engel, „ik zal u een hemelsch onderwerp laten zien; dat zult gij teekenen, zooals *ik* het u geef, niets meer en ook niets minder.”

„Ik versta u, Heer, en ik belooft het in oprechtheid”, zei de schilder voor de tweede maal.

Daarop opende de engel een rol en ziet, wat den schilder voor den geest had gezweefd, maar wat hij tevergeefs had getracht helder zich voor te stellen, verscheen hem in de treffendste gedaante. Hoe waar! Hoe aangrijpend! Hoe verheven! Hoe eenvoudig! Beide handen strekte hij uit om de rol te grijpen, maar de engel weerhield hem en zeide: „niet alzo, Leonardo! gij hebt thans het tafereel aanschouwd, prent het in uw verbeelding en werk het uit. Elken nacht zal ik u een van de twaalf apostelen vertoonen, heden vergun ik u alleen het gelaat van den Heiland nauwkeurig te bezien, en zoodoende zal uw arbeid in veertien dagen gereed zijn”. Daarop nam de engel de rol weer samen, maar in een wolk verscheen het beeld van den Gezegende, die in het midden van den disch gezeten de oogen van den schilder boeide, totdat het beeld hem diep in de ziel was gegrift.

Leonardo ontwaakte verkwikt, al was de slaap onrustig geweest, en toog aanstonds met vreugd aan den arbeid. Alles vlotte hem buitengewoon goed, helder stond hem het nachtelijk visioen voor oogen en hij bracht een dag door vol genot, vol stichting; want zijn hand scheen als van den Heiland, dien hij liefhad.

Welgemoed, dankbaar legde hij zich den volgenden avond ter ruste, benieuwd of zijn droomgezicht ook ditmaal blijken zou waarheid geweest te zijn. Inderdaad — nauwelijks had hij de oogen gesloten, of daar verscheen de engel opnieuw, en hij zag het gelaat

van Johannes, den discipel, dien Jezus liefhad. Welk een teederheid lag er op uitgespreid, hoe scheen de getrouwe het evenbeeld van zijn Meester, tot zelfs in zijn houding, want ook hij hield het hoofd eenigszins gebogen, als droeg hij den last der verdrukking mede. Des morgens na zijn ontwaken was het visioen niet uit de herinnering verdwenen en den tweeden dag werd de beeltenis van Johannes op het karton gebracht. Zonder zorg legde de schilder zich voortaan elken avond neder; geen enkelen nacht bleef het hemelsch bezoek uit, en hij verlangde 's avonds met gretigheid naar het oogenblik, waarop de engel verschijnen zou.

Het waren opgewekte dagen en nooit had Leonardo in zoo korten tijd zooveel kunnen tot stand brengen. Een voor een kwamen de beelden in hun rechten stand, geen enkele, die niet voor zich zelf sprak en beteekenis had. Petrus en Nathanaël, Judas en Thomas en al de anderen — nooit had hij de verschillende karakters zoo begrepen.

Eindelijk kwam de laatste verschijning, doch nog één dag bleef er over, dien hij gebruikte, om zijn arbeid te overzien, hier en daar een kleine verbetering aan te brengen, bij te werken of te wijzigen, doch hij voelde zich dankbaar en voldaan.

Des namiddags van den veertienden dag stond hij voor zijn karton en genoot van zijn werk; den volgenden dag zou de hertog komen zien, wat hij had verricht. Op eens gaat de deur open, een paar magere, beverige vingers klemmen er zich om heen en daar gluurt om de deur het nijdige gelaat van zijn vijand, die benieuwd, of hij de weddenschap zou winnen, geen rust had gehad, al den tijd voor het afwerken der teekening bestemd. Welk een gelaat! Nijd, afgunst, spijt, verdriet, haat — alles speelde om dien mond en Leonardo kan niet nalaten, hem met een zekeren triomf aan te staren. Doch de hatelijke man verdwijnt even spoedig als hij gekomen is. Zoo snel kon hij echter niet heengaan, of Da Vinci had hem goed gezien. „Wacht”, dacht hij, „dat is een echt Judasgezicht, zooals men er geen tweede zou kunnen vinden, dien zal ik niet laten heengaan zonder hem te vereeuwigen.” Met één streek veegt hij op zijn teekening Judas uit; — die Judas, zoo verscholen in half donker, die Judas nauwelijks opgemerkt in het tafereel, is de ware Judas niet. Neen, zóó moet Judas er uitgezien hebben, zooals hij hem straks heeft aanschouwd. De schilder genoot van dien prachtigen inval, het gelukte uitstekend, de gelijkenis was duidelijk voor iedereen, de valsheid stond in heldere trekken op dat gelaat te lezen.

Vermoeid van den arbeid legt hij zich eindelijk ter ruste. Daar verschijnt de engel opnieuw, maar met bedroefd gelaat. Somber ziet hij hem aan, heft vermanend den vinger omhoog en zegt hoofdschuddend: „Leonardo, Leonardo, gij hebt niet goed gedaan”.

„Waarom niet, Heer, ik kon geen beter beeld vinden voor Judas, dan dat ik koos”.

„Ik had u Judas laten zien, en gij had mij beloofd alles terug te geven, zooals ik het getoond had.”

„Ja, maar Heer, deze trekken waren veel treffender dan die ik eerst had staan”.

Toen betrok het aangezicht des engels en hij werd toornig: „Zorg, dat alles weer worde, gelijk het geweest is; gij zoekt úw eer en niet de eer van Hem, Wiens laatste avondmaal, Wiens lijden gij schetsen moest”.

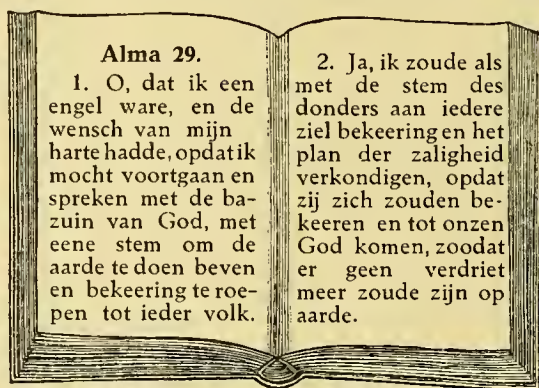
„Nee, toch, Heer, dat is de bedoeling niet. Ik zal u gehoorzamen, doch het is jammer, geloof mij, het zou de algemeene aandacht trekken, zij zouden er allen naar zien”.

„Juist, dat is het, wat ik afkeur. Gij zoudt maken, dat allen zagen naar Judas, en ik wil, dat zij zien naar Christus.

Uit: *Zeltensche verpoozingen*.

Dr. H. Pierson.

UIT HET NEPHIETEN-VERSLAG:

ZENDINGSNIEUWS.

Verplaatst.

Ouderling Gerard J. Klomp is van Delft naar Arnhem verplaatst en Ouderling Clyde Biddulph is van Arnhem verplaatst naar Delft.

Aangekomen.

Op 4 Dec. j.l. arriveerden te Rotterdam Ouderlingen Calton C. Kammerman, uit Salt Lake City, Utah; Woodrow W. Winward en Morris H. Winward uit Whitney, Idaho. Ouderlingen Kammerman en Morris H. Winward zijn te Den Haag werkzaam, terwijl Ouderling Woodrow W. Winward Amsterdam als eerste arbeidsveld aangewezen is.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR JANUARI 1932.

AVONDMAALSVERS.

Deze teeknen van 't verbond, Heer,
Doen ons denken hoe Gij leedt,
Toen Gij voor des menschen zond', Heer,
Aan het kruis verzoening deedt.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Efeze 4: 32).

„Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkterwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft”.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES.

- 3 Januari. Daar er geen zangoefening is dezen Zondag, dient lied Nr. 19 in plaats van de toespraakjes ingestudeerd te worden.
- 10 Januari. Redenen voor een Herstelling.
Bereidt U voor Zijn komst!
Evangelie Leer Afdeeling.
- 17 Januari. Waarom is het leven van Jezus een bron van moreele inspiratie?
Hoe een volgeling van Jezus tegenover kennis en rijkdom dient te staan.
Nieuwe Testament Afdeeling.
- 24 Januari. Het Boek van Mormon verheldert Evangelie-beginselen.
Wat elke Heilige der Laatste Dagen omtrent het Boek van Mormon dient te weten.
Boek van Mormon Afdeeling.
- 31 Januari. Hoe de Heere Zijn volk in oude tijden koos.
Hoe de Heere Zijn volk in moderne tijden kiest.
Oude Testament Afdeeling.

Uw Zondagsschool-president is bereid U verdere inlichtingen te geven.

GRONINGER CONFERENTIE.

- Zaterdagmiddag, 19 Dec., 1 uur : Zendelingenvergadering.
Zaterdagavond, 19 Dec., 7.30 uur : Godsdienstoefening.
Zondag, 20 Dec., 10 uur v.m., 2.30 n.m. en 7 uur 's avonds,
Godsdienstoefening.
Allen vriendelijk uitgenoodigd.

O, wis, ik zing mede!

*O, wis, ik zing mede, het Kerstkind ter eere!
'k Zing mede met hart en met mond.
Maar 'k zie Hem, lang vóór Zijn geboorte al, als Heere,
'k Zie hoe Hij als God reeds bestond*

*Als God reeds bestond toen deze aard' werd geschapen,
Ja, dat Hij haar Zelf heeft gemaakt!
En zing ik van 't Kind nu, dat zoet ligt te slapen,
Dan is 't of iets in me mij laakt*

*Mij laakt, daar ik meedoe aan zingen en prijzen,
Dat werd als een jaarlijksche sleur.
'k Wou buigen me in ootmoed als deden de wijzen,
'k Wou brengen mijn schatten, de keur*

*De keur van wat leeft in het harte mijns harten
O Gij die dat harte doorleest,
Help mij Hem te volgen in vreugden, in smarten,
Dat me immer doorhuiver Zijn Geest!*

K.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH
TIJDSCHRIFT VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE
LATERDAAGSCHE HEILIGEN

36^E JAARGANG, 1931

„Gods plannen rijpen ieder uur,
Ontvouwen zich met spoed;
De groene knop zij wrang en zuur,
De bloem wordt streelend zoet”.

UITGEGEVEN
DOOR DE NEDERLANDSCHE ZENDING
CROOSWIJSCHE SINGEL 16^B — ROTTERDAM

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

EEN WOORD VOORAF.

Het Voorwoord van eene Ster-jaargang is feitelijk een Post Scriptum. Bij het verschijnen van het laatste nummer van het jaar komt ook de inhoudsopgave van de pers, zoodat het dubbele dozijn nummers, door het jaar opgeleverd, als een boekwerk ingebonden kan worden.

Jaargang zes-en-dertig staat in het crisis-teeken en de redactie heeft het zich een aangename taak gerekend in dezen benarden tijd een bemoedigend woord te kunnen richten, nu en dan, tot haren leeskring: een woord van vertrouwen op Hem, „die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan” en óók wel wegen vindt voor onzen voet.

„Kijk, Sparta”, zoo vangt een hartsterkend gedichtje aan in *De Spartaan*,

»Kijk, Sparta, een crisis heeft steeds een begin, —
en een crisis heeft altijd een ènd;
en zit je vandaag ook er vlak-midden-in,
in wee en in wanhoop, — er komt niettemin
een dag en een uur, — een seconde, 'n moment,
dat je eind'lijk weer crisisloos bent:
het is maar de kwestie (Dit zeg ik ‚Terzij’!)
wie 't lánkste het uithoudt: de crisis, — of wij!»

Geloof en vertrouwen in de toekomst, onverschillig of de crisis 't het langste uithoudt óf wij als enkelingen — dàt wil de *Ster* prediken. De *Ster*: lichtdraagster, aankondigster van de schitterende Zonne, die naderkomt, de Zonne die duizend jaren aan één stuk zal schijnen. Morgensterre is zij, die getuigt van den heerlijken Lichtdag die dichter en dichter komt!

REDACTIE.

INHOUDSOPGAVE

A

Abonnementsgelden	360
Aether drager van een verheven geest, De	105
Als geleerden meeningsverschil hebben	145
„Als in een graf ingedompeld”	74
Als 't najaar komt	289
Amsterdamsche Conferentie 112, 120, 135, 255, 272,	293
Apostelraad weer voltallig, De	305
Aren-leestersgids	288
Atlantischen Oceaan, Van den	229
Attentie, Genealogische Klassen	344

B

Bedehuis der Laterdaagsche Heiligen te Kopenhagen, Het, 278, „Begravenis Concerten”	231
Behoefte aan Profeten, De	298
Behoefte aan Profeten, De	354
Beteekenis van Wonderen, De „Bidt gij dan aldus”	7
Boek van Mormon, Kent gij het	280
Boek van Mormon, Leest het	344
Boek van Mormon tekst, Een mooie	291
Boek van Mormon, Zoo zegt het	328
Boodschap van het Zendingskantoor	313
Boodschappen van de Jongeren	216

C

Chineesche tempel in Utah, Een	65, 73
Christendom en Fanatisme in Spanje	307
Complimentje, Een „Gereformeerd”	153
Concentratie, De vrucht van	279
Conferentie, Amsterdamsche 112, 120, 135, 255, 272,	293
Conferentie, Gemeente 74, 112,	302
Conferentie, Groninger 176, 190, 200, 236,	360
Conferentie, O.O.V.	175, 207, 219
Conferentie, Rotterdamsche 48, 56, 92, 110, 291, 411,	329
Conferentie, Utrechtsche 144, 170, 336, 342,	357
Conferentie, Z.H.V.	80, 336

D

De 1260 dagen in de Johannesopenbaring	113
„De Ster” 35 jaar oud	161
Deensche Zendingshuis, Inwijding van het.	176
„Denkt minzaam over hem die dwaalt”	89
„Des Menschen Zoon gelijk”	137
Dominee en een Mormoon, Van een	182
Dooden, Zaligheid voor de 13, 88,	321
Dwazen en Zonde.	169
De Hoofdtiguur	370

E

Een Hedendaagsche Openbaring	9
Een Kerkleider overleden.	152
Eene uitzondering, De	25
Eerste Presidentschap, Kersten Nieuwjaarsgroet van het	17
Einduitslag v/h O.O.V. wedstrijdwerk	202
Evangelie en Gezondheid, Het	331, 363
Evangelische Vragenbus 46, 90,	155, 237

F

Familieregister voor den Zoutmeertempel	263
---	-----

G

Gaan, Komen en	343
„Gebet van den onwetende”, Een pendant van Multatuli's	238
Geboorte en geestelijke groei, De nieuwe.	205
Gedichten en Rijmstukken:	
Aan mijn moeder	131
Au.	154
Blauwvogeltjeslied	247
Blijdschap, Dient met	248
Dageraad	184
Danklied	315
Dient met Blijdschap	248
Dominee en de Mormonen, De	182
Eere zij God!.	383
Enkele zaligsprekingen.	62
Geest is de meesterkracht	212
Getuigenis	382

Glimlach, Een	159
Heil, Heil de gaderplaats der jeugd	312
Heil, Heil den Ziener	223
Jeugdwerk-Rijmpjes	248
Lezen, spreken en schrijven	127
Loflied	328
Moeder, Aan mijn	131
Moeder, O, Mijn	134
Moedersdag	138
Neen, spreekt geen kwaad	82
Nieuwe Rijmpreekjes 15, 24, 61, 78, 115	
Nog eenige zaligsprekingen	77
O, het is wondervol	16
O, mijn moeder	134
Op de nieuwjaarskust	1
Oudemansraad	276
Rijmpreekjes, Nieuwe 15, 24, 61, 78, 115	
Spreekt geen kwaad, Neen	82
Stemme Gods wordt weer ge- hoord, De	272
Stille wenk, Een	235
Toen ik nog bij moeder in den Hemel was	132
Wenk, Een stille	235
Wij vieren hoogtij in de Korf. Wijsheid, De	280 103
Zaligsprekingen, Enkele	62
Zaligsprekingen, Nog eenige	77
Zeemeuwmeisjes, De	242
Zonnetje van binnen, Het	127
Zoutmeermeeuwen, De	251
Zusters-bondslied, Een	295
Gedoopt op zes verschillende manieren	50
Geest van Genealogie, De	257
Geestelijke leiding en voorlich- ting	193
Gemeente Conferentie 74, 112, Genade, Zaligheid door	302 75
Genealogie, De Geest van	257
Genealogische klassen, Attentie	344
Genealogische lessen	315
Genealogische Nasporingen in Nederland	258, 266
Genealogische Ondervinding, Een merkwaardige	271
Genealogische Vereeniging van Utah	261
Genotsmiddelen—Tabak	10
„Gereformeerd” complimentje, Een	153
Gestadige ommeegang, Een	338
Gezondheid, Het Evangelie en 331, 363	
„Gij dan bidt aldus”.	59
God, De persoonlijkheid van 6, Gods werk en glorie	34 33
Gods woordvoerder spreekt	129

Godsdiensten, Het parlement der	20, 99
Godsdienstige opvoeding van kinderen	253
Godsrijk noodzakelijk, Een in- wendig	41
Godsrijk noodzakelijk, Een uit- wendig	42
Grant, President Heber J. 337, Groepsactiviteit voor kinderen	345 249
Groet uit Zee, Een	111
Groeten van het Jeugdwerk Presidentschap	241
Groningen, Inwijdingsdienst te Groninger conferentie 176, 190, 200, 236, 360, 375	311
Grootboek en een Groot Boek, Een	30
Groote god Nicotine, De	318
Groote Kindervriend, De	369

H

Hedendaagsche Openbaring, Een	9
Heere heeft opnieuw gesproken, De	2
Honderden „waar de naneef niets van weet”	264
Honingbij, Het motto van de	281
Hoofdfiguur, De	370
Hoogtijden op het huwelijkspad Huisbezoeklessen 16, 24, 26, 60, 123, 157, 190, 222, 255, 280, 315, 343	343
Huwelijk, Beschouwingen over het gemengde	168
Huwelijkspad, Hoogtijden op het	343

I

Inwendig Godsrijk noodzakelijk	41
Inwijding van het Deensche Zendingshuis	176
Inwijdingsdienst te Groningen Inwijdingsgebed - Kopenhaagsch Bedehuis	311 209
Ivins, Antoine R.	167

J

Jeugdwerk in de Nederlandsche Zending	243
Jeugdwerk Presidentschap, Groeten van het	241
Johannesopenbaring, De 1260 dagen in de	113
Jongeren, boodschappen van de	316

K

Karaktervormers der Jeugd: O.V.V., De	273
Kent gij het Boek van Mormon	280

Kerkgebouw te Kopenhagen, Het nieuwe	177
Kerkleider overleden, Een . . .	152
Kerst- en Nieuwjaarsgroet van het Eerste Presidentschap . . .	17
Kerstgroet	377
Kinderen, Godsdienstige opvoeding van	253
Kinderen, Groepsactiviteit voor . . .	249
Kinderleven	239
Komen en gaan	343
Kopenhagen, Het nieuwe kerkgebouw te	177
Kruisken. Wat is een	76
Kunstmatig leven in het Reageerbuisje	107

L

Laterdaagsche Profeet, De	361
Leef voor anderen	26
Leest het Boek van Mormon	344

M

Materialisme, Het	49
Meeuwen van den Mormonenstaat, De	57
Mensch wel — God niet, De	146
Merkwaardige Genealogische ondervinding, Een	271
Met „Bladzijde 1931” vóór ons	9
„Met Mozes, profeten en apostelen op een lijn”	217
Moeder, Het woord	131
Moederliefde	130
Moedersdag huldeblijk, Ons	191
Mooie Boek van Mormon tekst, Een	291
Mormonisme in de Hollandsche pers, Het, 87, 221,	359
Mormoonsch zending in Scandinavië, Een	296
Motto van de honingbij, Het	281
Mozes, Brigham Young: Een moderne	225
Multatuli's „Gebed van den onwetende” — een Pendant van	238

N

Naar Amerika en terug 142, 158,	188
Naar Denemarken en Zweden 292, 306, 334,	347
Najaar komt, Als 't	289
Nasporing in Nederland, Genealogische	258
Natuurrampen	121
Nederlandsche registers voor genealogische nasporingen	266
Nederlandsche zending, Jeugdwerk in de	243

Nephtien-verslag, Uit het	374
Nicotine, De groote god	310

O

Om ons Heen	352
Ommeegang, Een gestadige	338
Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging, zie O.O.V.	
Onderwerpen, Huisbezoek 16, 24, 26, 60, 123, 157, 190, 222, 255, 280,	343
„Ons doel en streven”	301, 309
Oordeel op, Schort uw.	34
Oorlog als puinruiming	162
O. O. V.-beweging: Voortgezet jeugdwerk, De	281
O. O. V.-Conferentie 175, 207,	219
O. O. V.-wedstrijdwerk, Einduitslag v. h.	202
O. O. V.-werk	221
O wis, ik zing mede!	376
Op Arendswieken	12
Op zes verschillende manieren gedoopt	50
Open de deur	266
Openbaring, Een He'dendaagsche	9
Opoffering	141
Opvoeding, Sexueele	172
Organisatie, Een wondervolle	81
„Overbodige nauwgezetheid.”	233
Overleden, 125, 152, 166, 167, 200, 230, 248,	343

P

Padvinder, De	250
Parlement der godsdiensten, Het 20,	99
Patriarch voor de Europeesche zending, Een	235
Persoonlijkheid van God, De 6,	34
Pracht-bouquet, Een	297
Pratt, Rey L.	167
Presidenten van onze Z. H. V., De 35, 51, 83, 116, 147, 178,	213
Priesterschapslessen,	327, 368
„Priesterschapsstudies”	303
Priesterschapsvergadering 16, 47, 77, 104, 143, 152, 184, 223, 252,	264
Profeet, De laterdaagsche	361
Profeten, De behoefte aan	354

R

Reageerbuisje, Kunstmatig leven in het	107
Rijmstukken, Zie gedichten	
Rotterdam Conferentie, 48, 56, 92, 110, 291, 311,	329
Rustdag of Sabbat, De	30, 44

S	
Sabbat, De rustdag of . . .	30, 44
Schalm aan Schalm	263
Schort Uw oordeel op	34
Sexueele opvoeding	172
Smith, De Profeet Joseph	353
Spanje, Christendom en Fana- tisme in	307

T	
Tabak	11
Tempelbouwers	66
Tempelplechtigen — doode vormen of levensmuziek	185
Tempelwerk	187
Tienden, De zegeningen van het betalen van	197
Twee Ex-medewerkers, Van	278

U	
Uiterlijke plechtigheden nood- zakelijk	25
Uitgravingen te Ur, Nieuwe . . .	28
Uittreksels uit President Widtsoe's toespraken	339
Uitwendig Godsrijk noodzakelijk Uitzondering, De eene	42 25
Ur, Nieuwe uitgravingen te . . .	28
Utah, Genealogische vereeni- ging van	261
Utrechtsche Conferentie 144, 170, 336, 343,	357

V	
Vaarwelgroet, Een	142
Van de Redactie: Aether drager van een verheven geest, De	105
„Begrafnis-concerten”	298
Boodschap van het Zendings- kantoor	313
„Denk minzaam over hem die dwaalt”	89
„Des Menschen Zoon gelijk” . . .	137
Dwazen en zonde	169
Een chineesche tempel in Utah . .	73
Een „Gereformeerd” compli- mentje	153
Een inwendig Godsrijk nood- zakelijk tot zaligheid	41
Een patriarch voor de Europee- sche Zending	235
Een pracht-bouquet	297
Een uitwendig Godsrijk nood- zakelijk tot zaligheid	42
Eene uitzondering, De	25
„Gij dan bidt aldus”	59
Grant 75 jaar oud, President Heber J.	345
Groepsactiviteit voor kinderen .	249

Laterdaagsche Profeet, De	361
Meeuwen van den Mormonen- staat, De	57
Met „Bladzijde 1931” voor ons . .	9
Met Mozes, profeten en apos- telen op één lijn	217
Moedersdag	138
Natuurrampen	121
O. O. V. beweging, voortgezet jeugdwerk, De	281
Open de deur	266
„Overbodige nauwgezetheid” . . .	233
Tempelplechtigheden, doode vormen of levensmuziek	185
Tempelwerk	187
Uiterlijke plechtigheden nood- zakelijk	25
Verandering in de Redactie	105
Widtsoe, Het bezoek van President	346
Widtsoe, President en Zr., in Europa terug	201
Widtsoe, President en Zr. naar Salt Lake City	73
Zendingspresidenten te Kopen- hagen	233
„Zonder op dit alles te letten” . .	265
Van den Atlantischen Oceaan . . .	229
Van een Dominee en een Mor- moon	182
Van twee ex-medewerkers	278
Vastendag verzet	74
Verandering in de Redactie	105
Verhuist U?	262
Vertrouwen de drijfveer	279
Voortgezet Jeugdwerk, De O. O. V. beweging	282
Voortgezet Jeugdwerk, Ons	281
Vragenbus, Evangelische, 46, 90) 155,	237
Vrucht van Concentratie, De	279

W	
„Waar de naneef niets van weet”, Honderden	264
Wat is een kruisken?	76
Welsprekend Stempel, Een	76
Werd de Aarde in zes gewone dagen geschapen?	138
Werkeloosheid en zielsnood	318
Whitney, Apostel Orson F., over- leden	166
Widtsoe, Het bezoek van Presi- dent	346
Widtsoe, President en Zr. in Europa terug	201
Widtsoe, President en Zr. naar Salt Lake City	73
Widtsoe's toespraken, Uittrek- sels uit President,	339

Wonderen, De beteekenis van	7	Zendingsresidenten te Kopen-	
Wondervolle organisatie, Een	81	hagen	233
Woord, Moeder, Het	131	Zes April	98
Woordvoerder spreekt, Gods .	129	Z H.V. Conferentie	80, 336
Y			
Young, Brigham, Een moderne		Z.H.V., De presidenten van onze,	
Mozes	225	35, 51, 83, 116, 147,	178
Z			
Zaligheid door genade	75	Zielsnood, Werkloosheid en . .	318
Zaligheid voor de dooden, 13, 88,		Zondagsschoolwerk 32, 63, 96,	
321,	378	128, 160, 192, 224, 256, 279,	
Zegeningen van het betalen van		320, 351,	375
tienden, De	197	Zonde, Dwazen en	169
Zendingengroep bij het Kopen-		„Zonder op dit alles te letten”	265
haagsch kerkgebouw	331	Zoo zegt het Boek van Mormon	328
Zendingskantoor, Boodschap		Zou het toch geregend hebben?	300
van het	313	Zoutmeertempel, Familieregister	
Zendingsnieuws 48, 63, 80, 95,		voor den	263
126, 144, 146, 175, 200, 222, 240,		Zoutmeertempel in feestlicht, De	97
256, 304, 326, 344, 360,	374	Zusters Hulpvereniging, Zie	
		Z. H. V.	

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: GEORGE RYTTING

KERSTGROET.

Waarde Broeders en Zusters!

De laterdaagsche heiligen in Europa hebben redenen om zich te verheugen gedurende de Kerstdagen. Zij hebben alle verdiende zegeningen ontvangen bij het gehoorzamen van de wetten des levens; redelijk goede gezondheid is hun deel geweest; de Kerkelijke gemeenten zijn toegenomen in ledental, blijde werkzaamheid en geestelijken gloed, en het vroegere vooroordeel tegen ons volk smelt langzamerhand weg.

Dit zijn troebele dagen — dagen voorspeld door de profeten van ouds — voorbereidingsdagen voor de komst des Heeren. Niettemin is er, te midden van maatschappelijke en politieke beroeringen, geen vrees in de harten van de laterdaagsche heiligen, want zij — op den Heere vertrouwend — vinden troost in de heerlijke beginselen der waarheid, en waarborg in de beloften van bescherming tot allen die dagelijks het Evangelie naleven. Voor de gaven van het Evangelie, met een begrip daarvan, zijn de laterdaagsche heiligen dankbaar.

De toekomst is zéker, zoo de leden der Kerk van Jezus Christus hunne verbonden met God bewaren. Mensch noch booze invloed zal dan macht hebben om de Kerk omver te werpen of haren vooruitgang te belemmeren. Hare reddingsboodschap zal onderwezen worden aan iedere natie, en zij die inderdaad waarheid liefhebben zullen hare boodschap aannemen. De Kerk zal toenemen in deze landen, en uit de samenkomsten der heiligen zal het licht en de waarheid voortgaan — dáádbeginselen — die vrede en vreugde brengen zullen tot de worstelende, strijdende menschheid. De naties zullen zich nog verheugen in de Evangelieboodschap. Onze bestemming is overwinning.

Wij verblijden ons in het geloof en de toewijding van de Europeesche laterdaagsche heiligen, die wat geestelijke rijkdom betreft gelijkstaan met de geloovige heiligen waar ook ter wereld. Wij zijn trotsch op uw ijver in het laterdaagsche werk. Blijdschap vervult onze harten wanneer wij bedenken welk een mooi voorbeeld gij zet voor uw medemenschen. Waarde broeders en zusters, gij zijt erfgenamen van de zegeningen des Evangelies, en gij zult ze ontvangen als gij ze noodig hebt en ze verdient. Uwe

getrouwheid zal niet vergeten worden door Hem in Wiens handen de hemelen en de aarde zijn.

Moge deze Kersttijd een tijd van onbewolkte vreugde en blijdschap voor U zijn. Moge er een versterkt voornemen te voorschijn komen uit onze feestviering, om het voorbeeld van onzen Meester, den Heere Jezus Christus te volgen, om iederen dag een dankdag te maken van opoffering voor anderen, van gehoorzaamheid aan hemelsche geboden, van liefde voor God en den mensch. Wij zijn geroepen om redders der menschen te zijn. Wij moeten het goede en mooie, dat in iedere menschenziel woont, zien te ontdekken en aan te blazen door liefhebbende op prijsstelling. Wij moeten de onvriendelijke tong stillen, de booze gedachte verbannen, en het onheilige verlangen den kop indrukken, zoowel in onszelf als in anderen. Dan zullen wij, in onze nederige sfeer, in staat zijn het werk van onzen Meester te doen, en de schoonheid van Christus' leven zal de onze zijn. Dan zullen onze Kerstdagen en de dagen die volgen inderdaad blijde dagen zijn.

Wij bidden den Heere u te zegenen, leden van de Kerk in de Europeesche Zendingen, en het lichaam van toegewijde zendelingen met hun ambtenaren en presidenten. De vrede des hemels zij op U allen en de Kerstgeest blijve in uwe harten door heel het komende jaar heen.

Oprecht de uwen,
John A. Widtsoe,
Leah D. Widtsoe.

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg van blz. 326).

Hoofdstuk 3 — voortgezet.

Les 11.

Onze grootste verantwoordelijkheid.

De grootste en mooiste van al onze plichten is te arbeiden voor de dooden. Wij kunnen en dienen al de andere dingen te doen, die het heilsplan voorschrijft, maar als wij het gewichtige voorrecht en gebod veronachtzamen, zullen wij — in weerwil van alle andere goede werken — onszelf hevige veroordeeling op den hals halen. En waarom zoo'n veroordeeling? Omdat „de grootste verantwoordelijkheid, die God ons opgelegd heeft in deze wereld het behartigen van de belangen onzer dooden” is. (Jozef Smith in *Times and Seasons* 6 : 616). Omdat wij zonder hen niet volmaakt kunnen worden. „Het is noodig dat degenen die ons voorgedaan zijn en degenen die na ons komen, gemeenschappelijk met ons de zaligheid genieten, en zoo heeft God het den mensch verplichtend gesteld”, zegt de Profeet.

Alleen door den doop voor de dooden kan men als heilanden

op den Berg Zion verschijnen. „Deze leer was de last der Schriften. De kerkleden die haar veronachtzamen, doen het op gevaar van hun eigen zaligheid” (Times and Seasons 2:545-6).

Onze eigen zaligheid loopt gevaar omdat het noodig is dat de ouders en kinderen niet alleen de doopplechtigheid ondergaan, maar ook samengeschakeld worden van geslacht tot geslacht. Het is noodig dat wij de tempels binnengaan, gedoopt worden, bevestigd en al de plechtigheden voor onze dooden ontvangen, precies zooals wij ze zelf ontvangen (Kerkgeschiedenis, 12 Mei 1844.)

De aarde zal met een vloek geslagen worden, tenzij er de een of andere verbindingsschakel is tusschen de vaderen en de kinderen. Lees Leer en Verb. 128:18. Op de leden der herstelde Kerk rust de dure plicht, tempels te stichten, doopvonten te bouwen en al de plechtigheden te ontvangen: doopen, bevestigingen, waschingen, zalvingen, verordineeringen en zegelmachten op hunne hoofden ten behoeve van hunne overleden voorzaten, en ze te verlossen zoodat ze voort mogen komen in de eerste opstanding en met hen verhoogd worden op tronen van heerlijkheid.

(Jozef Smith, Kerkgeschiedenis, 20 Jan. 1844).

Deze aanhalingen leggen nadruk op het gewicht van het werk voor de dooden. Onze verhooging kan niet bewerkstelligd worden tenzij de vaderen en de kinderen samengeschakeld zijn, saamverbonden, verzegeld in volmaakte gezinsorde. Vrouwen moeten vereenigd worden aan hare echtgenooten, kinderen aan hunne ouders, totdat er één groote familie is, samengesteld uit al de getrouwen van den beginne tot aan het einde der tijden, met Adam op zijn plaats als de voorvader van ons allen.

Hoe groot is de verantwoordelijkheid van de Laterdaagsche Heiligen! Geen wonder dat dit thema des profeten geest zoo gestadig bezig hield kort voor zijn dood, want op de heiligen rust de arbeid van dit verlossen! Is dit niet de grootste, de heerlijkste plicht ter wereld? Hoe verschrikkelijk zouden de gevolgen als wij faalden! De aarde zou met een vloek geslagen en woest gelaten worden. Het werk van al de bedeelingen zou vruchteloos zijn, de dooden zoowel als de levenden zouden de zaligheid misloopen. Anarchie, verwarring, chaos zouden de opperheerschappij hebben.

Indien al het rechtvaardige bloed van de dagen van Abel tot de dagen van Zacharias geëischt werd van de Joden in de dagen van Christus, omdat zij verzuimden hun plicht in dit opzicht te doen, is het dan onredelijk te veronderstellen dat het bloed van al de rechtvaardigen van den beginne tot op den huidigen dag van dit geslacht geëischt zal worden? Want onze voorrechten zijn grooter dan die van de Joden op de middaghoogte der tijden. Daarom betaamt het een iegelijk onzer, onze kleederen schoon te houden van het bloed van dit geslacht door al de in het evangelie genoemde plichten ten uitvoer te brengen.

Les 12.

Alle werk in gepaste orde verricht.

Er is echter iets heel gewichtigs dat wij niet moeten vergeten. Niemand heeft het recht, in het wild namen uit een familie te kiezen en naar den tempel te gaan om er werk voor te doen. Dit zou tot verwarring en werkverdubbeling leiden. Laat iedere familie werk doen voor hun eigen verwante dooden, zooals ze het recht daartoe hebben, en als ze werk voor anderen doen, moet het op verzoek en met toestemming zijn van de levende bloedverwanten, wie het onmiddellijk aangaat. Eenige enkelingen hebben verlangd het werk voor vermaarde mannen te doen: generaals, presidenten, heerschers en anderen. Oogenshijnlijk ging het ten deele hierom dat ze konden zeggen: ik heb voor die menschen het werk gedaan. Maar er is een orde in dit werk, zooals in alles wat tot het evangelie behoort, en in geen geval dient er op deze wijze werk gedaan te worden tenzij de omstandigheden van dien aard zijn dat de tempelbestuurders er hunne toestemming voor kunnen verleenen.

Onze kerkleden dienen accuraat te zijn met hunne registers. Iedere familie behoort haar eigen doodenregisters te hebben, zoodat ze van geslacht op geslacht kunnen overgaan. Bedenk dat de dooden uit de registers geoordeeld zullen worden. Wij dienen ordelijk te zijn in alle dingen en er naar te streven den geest van het werk te verkrijgen. Wij dienen onzen godsdienst uit te leven en onze zaligheid uit te werken door hulp te bieden aan onze dooden, want wij kunnen zonder hen niet volmaakt worden. Besluiten wij met de woorden van den Profeet (L. en V. 128: 22):

Broederen, zullen wij in zulk een verhevene zaak niet voortgaan? Gaat voorwaarts en niet terug. Moed, broederen; en voort, voort ter overwinning! Dat uwe harten zich verheugen en buitengewoon blijde zijn. Dat de aarde in gezang uitbreke! Dat de dooden lofzangen aanheffen van eeuwige lof tot Koning Immanuël, die verordend heeft voordat de wereld was, datgene wat ons in staat zou stellen hen uit hunne gevangenis te verlossen; want de gevangenen zullen vrijgelaten worden.

Hoofdstuk IV.

Oude en moderne Tempels.

Les 13.

Oude heiligdommen.

De meeste naties uit het grijze verleden bouwden altaren en heiligdommen als plaatsen van aanbidding. De wilde heiden gehoorzaamde den drang in hem, die hem zijn afgoden deed vereeren of bevredigen. Dit deed ook de meer ontwikkelde met een beetje meer consequentie. De Egyptenaren, de Babyloniërs, de Perzen en andere oude volken bouwden prachtige heiligdommen waarin zij hunne beelden opstelden en aanbaden. Hetzelfde kan gezegd worden omtrent de Grieken en Romeinen en de eerste stammen die Europa bevolkten.

Het is geen onredelijke gedachte, dat deze ideeën van aanbidding, het bouwen van altaren en heiligdommen of tempels, uit de oudste overleveringen voortvloeien. Onze stamvader Adam bouwde altaren en maakte offerande, zooals hem geboden werd door den engel des Heeren. Hij leerde zijn kinderen, zijn voetstappen te drukken, zoodat de kennis van den waren God en Jezus Christus, de groote Offerande die komen zoude, door hen begrepen zoude worden. Na de zondvloed bouwde Noach altaren en offerde en leerde zijn nageslacht dezelfde Evangelie-waarheid. Toen zijn afstammelingen zich over de aarde begonnen te verspreiden, namen zij deze leeringen en gewoonten mede en na verloop van tijd werden die verdraaid en veranderd tot de vele heidensche wijzen van aanbidding en het knielen voor beelden van hout en steen. Zoo werden door goddeloosheid en afval de grondbeginsels van het Evangelie en de juiste wijze van aanbidding veranderd in allerlei vormen. Zelfs thans kan men, bij het bestudeeren van de tradities en legenden van de naties, de waarheidsdraad ontdekken die ons terugvoert naar het Scheppingsverhaal, dat van den hof van Eden, van den Zondvloed en allerlei andere gebeurtenissen der vroegste tijden.

In ieder land en in iedere eeuw zijn er heiligdommen en plaatsen van aanbidding gebouwd onder het volk. In China, met haar eeuwen van geschreven geschiedenis; in Indië; op de eilanden der zee; in Afrika; onder de stammen van de Amerikaansche Indianen; waar men ook gaat, overal treft men de sporen en bewijzen aan van aanbidding en van het bouwen van heiligdommen en altaren.

Les 14.

Tempels onder de Israëlieten.

Er is een tamelijk complete geschiedenis van enkelen der door het uitverkoren volk des Heeren gebouwde tempels in Palestina en op het vasteland van Amerika. Of er tempels gebouwd en plechtigheden daarin verricht werden door de Aartsvaders voor den zondvloed, weten wij niet. De geschiedenis die wij van die dagen hebben beslaat maar enkele bladzijden en de bijzonderheden betreffende de aanbiddingswijze des volks en hunne heiligdommen ontbreken. Ook is het waar dat wij geen verslag hebben van het bouwen van tempels of huizen van aanbidding na de Zondvloed en in de dagen van Abraham. Ze hadden echter hunne altaars en wij mogen veronderstellen dat zij eenigermate plaatsen van aanbidding bouwden. Sporen in de ruïnen van oude steden uit die dagen wijzen hierop. Pas na den uittocht uit Egypte wordt de eerste informatie in den Bijbel geboekstaafd omtrent het bouwen van aanbiddingsplaatsen. Toen de kinderen Israëls in de wildernis waren, gaf de Heere definitieve instructies aan Mozes nopens tempels en waarvoor zij gebouwd worden. De Heere gebod

Mozes een tabernakel te bouwen die opgericht en afgebroken kon worden en meegevoerd van plaats tot plaats.

De tabernakel in de wildernis.

Sprekend over den door Mozes gebouwen tabernakel sprak de Heer eenmaal tot den Profeet Jozef Smith:

„Want hiervoor gebod ik Mozes een tabernakel te bouwen, opdat zij hem mee konden voeren in de wildernis, en een huis te bouwen in het land van belofte, opdat deze plechtigheden geopenbaard mochten worden welke verborgen geweest waren van voordat de wereld was.” Deze tabernakel en de Ark des Verbonds worden beschreven in hoofdst. 25 en 26 van Exodus. In dezen tabernakel werden de plechtigheden van dit huis des Heeren bediend tot een zekere mate, misschien zooals ze heden ten dage bediend worden. Deze tabernakel werd, nadat Israëel Palestina was binnengetrokken, in Shilo opgericht, later verplaatst naar Gibeon en toen naar Jeruzalem gebracht, waar hij dienst deed tot den tijd van het bouwen van Salomo's Tempel.

(Wordt vervolgd.)

GETUIGENIS.

In heel mijn wezen vreugdebeeft
De wetenschap: mijn Heiland leeft!
Ik voel 't in iedere nerf.
Ik trachtte Zijnen wil te doen
En kreeg die zielsverzeekring toen —
O, dat ik nooit haar derf!

Ik voel het diep: door Hooger Licht
Is die verzekerdheid gesticht,
Die zóó mijn ziel verheugt.
Wat wonderzegen stroomt mij toe,
Waar 'k willig Gods geboden doe
En blijf op 't pad der deugd.

Ik koester mijn getuigenis,
Dat als een hemelbloempjen is,
Verplant naar lager sfeer.
Het kwijnt en sterft in zondesfeer,
Maar leeft en tiert en bloeit wanneer
De hartshof God behoort.

Geef Vader, Heer van 't Hemelrijk,
Dat nooit Uw Invloed van mij wijk',
Die Geest die om mij weeft
Een schutskleed tegen twijfeling,
Zoodat ik steeds als heden zing:
Hij leeft! mijn Heiland leeft!

EERE ZIJ GOD!

(Een blik in de toekomst.)

Eere zij God
In de hoogste heemlen!

Hoogste heemlen, zingt Gods eere,
Aarde, voeg uw stem erbij!
De eeuwenoude Beurtzang keere
Met een nieuwe melody,
Hem tot lof. der Heeren Heere!
't Eene en Eeuwige Al is Hij.

Zonne, Waerelden, Planeten,
Myriaden, loven Hem.
Ook geen enkele is vergeten:
Elk met name, hoort zijn stem

Aarde! hoe zijt gij geheeten?
„Aller starren Bethlehem.”

Eere zij God! Eere zij God!
Eere zij God in de hoogste heemlen!
Was zij klein eens om te wezen
In der starren duizendtal:
Uit den schoot is hij verzezen,
Die alom eens heerschen zal.
Alle Sfeeren zingen mede
't Lied der Vreugde, God gewijd:
De Aarde-alléén zingt Vreugde uit Vrede,
Vrede uit Zege, Zege uit strijd!

Andre luister is der Zonne,
Andre glans der Maan bereid,
Anders, uit der Lichten Bronne,
Vloeit der Starren heerlijkheid:
Dit is de eer die de Aard mag dragen,
Dat hier Jezus' kribbe stond,
Dat hier God een welbehagen
In het kind des Menschen vond!

Vrede op Aarde!
In de Menschen welbehagen!
Lang bleef zij krank van zonde en zorgen;
Maar wat heur Heiland achterliet,
Het Nieuwe Leven, eerst verborgen,
Ontkend, miskend, toch stierf zij niet!
Het wies, door woede en waan bestreden,
Gevoed door tranen en gebeden,

Gedrenkt door kostlijk martelaarsbloed :
 Het worstelde om aan 't licht te komen,
 Door 't Godsbewustzijn opgenomen,
 Dat sterven of — verwinnen moet !

't Verwon! — Zing, gij Aard, zingt, gij Hemelsche kooren,
 't Nieuw Kerstlied! Die eens in den vleesche verscheen,
 Kwam nu in den geest. In de harten geboren,
 Woont Christus, alomtegenwoordig, beneên!
 Hij heeft een gestalte in de Menschen verkregen :
 Hij leeft — in hun wetten, hun werken, hun wegen ;
 De huizen, de Volken, Zijn lichaam zijn zij.
 Hij-zelf is hun Leven en Eeuwige Zegen —
 Geen kruis meer, en 't Graf is voorbij!

Vrede op Aarde!
 Vrede! Vrede!
 In de Menschen welbehagen!

't Is geschied! De kroon is d' Aard
 Boven háar gegeven,
 Die, in zusterenrei geschaard,
 De eigen zon omzweven!
 Door haar laatste Nachtgordijn
 Brak de volle Morgenschijn ;
 En wát verder kome,
 't Moet úw licht, o Middag, zijn . . .
 Dát het óverstroome!

Eere zij God
 In de hoogste heemlen!
 Vrede op Aarde!
 In de Menschen welbehagen!

J. J. L. ten Kate.

Gezegend Kerstfeest — Gelukkig Nieuwjaar

INHOUD.

De Groote Kindervriend	369	Groninger Conferentie	375
De Hoofdfiguur.	370	O, wis, ik zing mede!	376
Uit het Nephieten-verslag	374	Kerstgroet	377
Zendingsnieuws	374	Zaligheid voor de Dooden	378
Zondagsschoolwerk voor Januari 1932	375	Getuigenis.	382
		Eere zij God!	383

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B,
 Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—; Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.